

VELEVĀ•Ā½ENĀ‰ PUBLIKUM!!! - 3

ĀšterĀ½, 27 leden 2015

Tak si pĀ™ipadám jak ve zpovĀ›dnici. Jé, byl nĀ›kdo z vás zamala ve zpovĀ›dnici? A na prvním pĀ™ijímání? Tak podobnĀ› rozechvĀ›le jsem se cítila v pátek. VlastnĀ› uĀ›¾ celý týden pĀ™ed pátkem, a ten pátek tuplem, kdyĀ›¾ jsem se kolem šesté odpoledne vezla do dalekých VodĀ›an.

PĀ™ijeli jsme tam za mlhovaté tmy, všude prázdno a aĀ• jsou VodĀ›any jistĀ› hezké, nevidĀ›la jsem z nich nic víc než jen paneláky, mezi kterými jsme hledali ten jeden správný. Cesta byla fajn, mĀ›la jsem zas po dlouhé době svého syna jen pro sebe (tĀ›Ā›¾ko se za jízdy, zvláštĀ› kdyĀ›¾ Ā™idíte, utíká), prima jsme si popovídali a i kdyĀ›¾ jsem se celou dobu snaĀ›ila moc o úĀ•elu cesty nebavit, bylo to jasnĀ› dané. Ano, v pátek veĀ•er jsme jeli pro mého "pana psa". OtevĀ™ely se dveĀ™e a z nich vybĀ›hly dvě pidizvíĀ™átka. Jedno úzké a malé, druhé tlustochlupaté a malé. Hm, a obĀ› se vrhla k Robertovi, protoĀ›e je naĀ•ichlý svou lreskou. Jak jsem pozdĀ›ji zjistila, to hádĀ› byla osmimĀ›síĀ•ní fenka Ā•ivavky, t koule s maskou Zoro mstitele, byl mĀ›j budoucí spolubydlící. Po lehké výmĀ›nĀ› společenských proslovĀ› na téma: "Je hodnej, je Ā›ravej, dojdĀ›te si k veterinĀ™i", jsem maskĀ•e sbalila do ruĀ•níku a jeli jsme domĀ›. Celou cestu jsem jej mĀ› jak bryndák pod krkem. ĀĀ• byla cesta dost houpavá (slušnĀ› Ā™eĀ•eno), aĀ• mĀ› oba - paní chovatelka i syn - pĀ™e varovali, aĀ› si nic nedĀ›lám z toho, Ā›e bude celou cestu kĀ›uĀ•et, tak se Ā›ádný náĀ™ek nekonal. Prcek si mi ustlal na Ā›adrech a celou cestu spokojenĀ› prochrápal. Po vypuštĀ›ní do patĀ™iĀ•nĀ› zadržovaného a zabednĀ›ného udĀ›lal svou první a zatím jedinou louĀ›iĀ•ku na koberci. Dostal pak jemné upozornĀ›ní, Ā›e by bylo vhodné ji pĀ™iš situovat na hadr, který má v pĀ™edsíni. CoĀ›¾ dodrĀ›uje. Tedy, zatím. Hovínka tvoĀ™í ne na hadr, ale tak pĀ›t aĀ›¾ deset c vedle. Vzhledem k tomu, Ā›e je to patrĀ› gentleman uĀ›¾ ve své podstatĀ›, vĀ›¾dy po vykonání potĀ™eby mi to hlásí: "Fak, Odejdu tedy s ním, seberu toaleĀ›ákem a spláchnu. BĀ›hem jeho vítĀ›zného tance, prokládaného obĀ•as nezdaĀ™e kotrmelci, ho chválím a chvááááálím a chvááááááááálím, pak dostane Ā›afliĀ•ek piškotu a odeběĀ™eme se zase do obejváku - on ke hrám, já buĀ• taky ke hrám (neuvĀ›Ā™itelný, já, ve své velebné tlustosti bĀ›hám pĀ™es celý byt, Ā•okl skĀ•e kolem mne jak gumovej a jsme oba blaĀ›ený), nebo, kdyĀ›¾ se posléze zhroutím vysíle na kanape a sleduju v tv detektivku, vystaĀ›í si sám se svou pĀ™ehšlí doma vymyšlených a vyrobených hraĀ•ek. Sám si zatáhl polštĀ™ ke mnĀ› pod stĀ›l, kde tráví chvíle mého psaní. Jo, je tady, pochopitelnĀ›, i te Taky jsme byli dnes u paní doktorky na veterinĀ›, dostal jedno bodlo a hlavnĀ›!!! dostal od ní piškotek. Za to by si, podle všeho, nechal rozpíchat celej koĀ›iĀ•. Mám stále pocit, Ā›e se mi zdá. On vĀ›bec nekĀ›uĀ•í, je to budoucí p sympaĀ›ák. ĀĀ›¾ vám budu vyprávĀ›t, co vyvádĀ›l, kdyĀ›¾ tu byl syn se svou bordeĀ™icí (mj. oni oba neuvĀ›Ā™itelnĀ› zhnoj spokojení a unavení z tréninku), tak tomu nebudete vĀ›Ā™it. Prcek je tĀ•. váhovĀ› i rozmĀ›rovĀ› její šestina... d@ní nájemknĀ› bytu,Kayo, nájemník